

Hurjan hauska ITSENÄINEN TARINA!

MAAILMAN VIIHEISET TYYPIT

JUNEN SEIKKAILU

NETFLIX

NETFLIX-
ALKUPERÄISSARJA

MAX BRALLIER

Kuvittanut DOUGLAS HOLGATE

WSOY

Ja tässä on Quint Baker, meidän oma
tieteilijä ja huippukeksijä.

Quint Baker... Sitä
nimeä en ole kuullut
pitkään aikaan...

Ei.

Star Wars.

Lainauksia.

Mun kirja, mun säännöt. Quint pystyy lohtimaan melkein minkä
tahansa maailmanlopun jälkeisen vempaimen, jota voi käyttää
taistelussa pahoja hirviöitä ja zombeja vastaan. Me oltaisiin ihan
hukassa ilman Quintia. Sitä paitsi se on huippupelaaja. Parempi kuin
Jack Sullivan...

Jackista puheen ollen...
Öö.
Antaa olla.

Hei!

Eteenpäin!

Skaelka on yksi meidän monsterikaveresta. Älä anna ton herttaisen naamataulun hämätä. Se on verenhimoinen soturi, joka on aina valmis katkomaan päitä pahamaineisella kirveellään.

...OLEN
KIELTÄMÄTTÄ
TOSI
HERTTAINEN.

MITÄ SIINÄ
TOLJOTAT?

UGH. Ja tässä on Thrull. Kai sekin pitää mainita. Thrull on pahista PAHIN hirviö ja Režžóct Muinaisen, Maailmojen tuhoajan, ulottuvuuksien välinen palvelija. Se auttaa sen isäntää pääsemään maapallolle ja ottamaan sen valtaansa. Pikkujuttu siis.

EIPÄS KUN
ISO JUTTU.
SIITÄ VOIT OLLA
VARMA.

lik.

Siinäpä se oikeastaan olikin. Tapaat myöhemmin meidän
muitakin monsterikavereita (ja vihollisia) ja saat tietää, mitä
tähän mennessä on tapahtunut. Luvassa on myös zombitaistelu
tai pari... Tästä tulee villi seikkailu!

Joko on
minun
vuoro?

Ei. Sivulla
seitsemän vasta,
Pallero.

Jee jee
jee!

Mitäs puuhaat?
Onko tämä joku
johdanto?

No niin, heippa!
Mutta siis...

Kiinnitä turvavyö,
vedä henkeä ja
sitten menttiin!

MAX BRALLIER & DOUGLAS HOLGATE

MAAILMAN VIIMEISET TYYPIT JUNEN SEIKKAILU

Suomentanut Aila Herronen

Werner Söderström Osakeyhtiö | Helsinki

Englanninkielinen alkuteos

The Last Kids on Earth

June's Wild Flight

Text copyright © 2020 by Max Brallier

Illustrations copyright © 2020 by Douglas Holgate

Suomenkielinen laitos © Aila Herronen ja WSOY 2021

ISBN 978-951-0-47321-4

Painettu EU:ssa

Sallylle ja Rubylle.

M.B.

Harriettille, Philippalle,

Sakuralle, Elodielle,

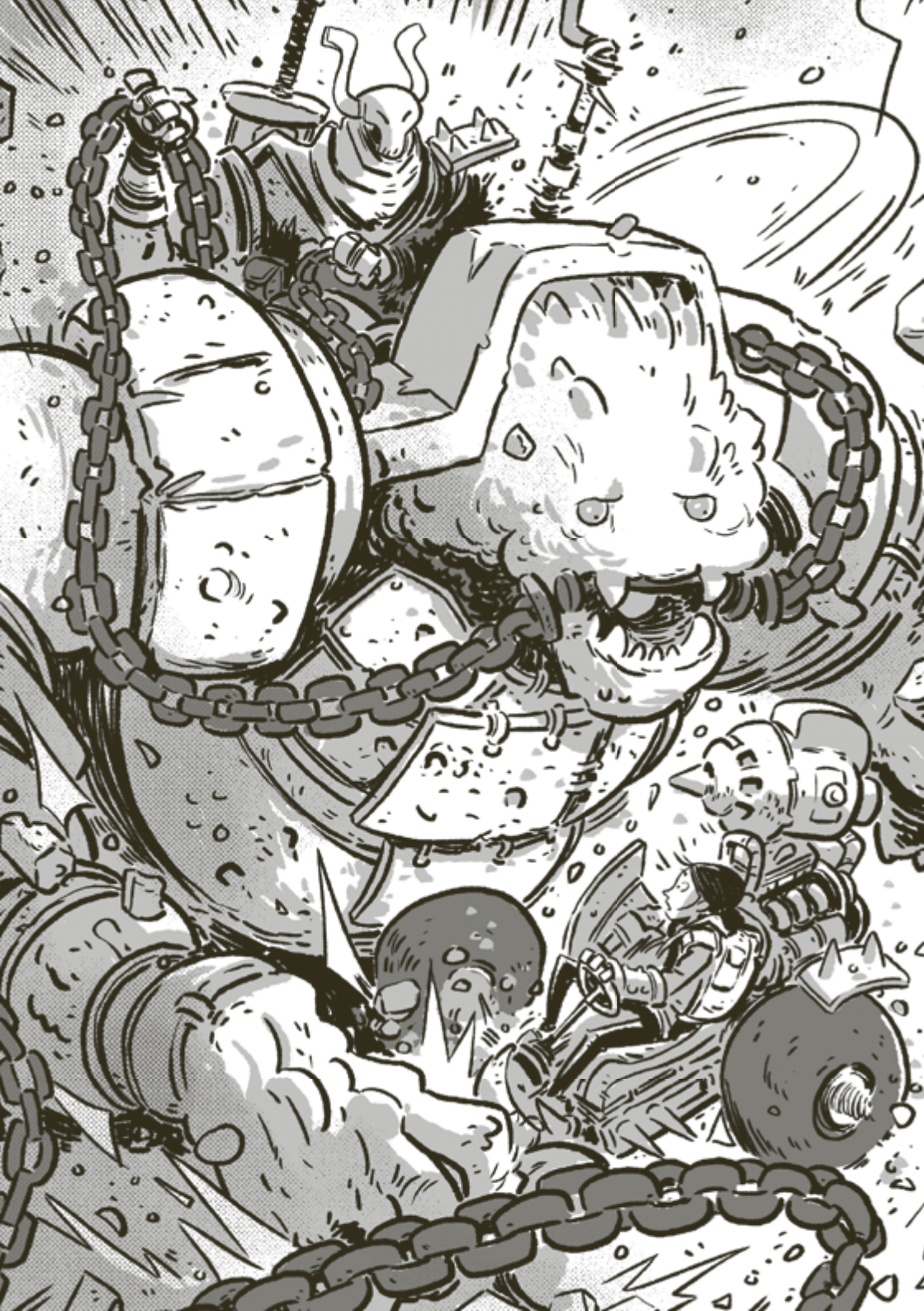
Lillylle ja Maggielle.

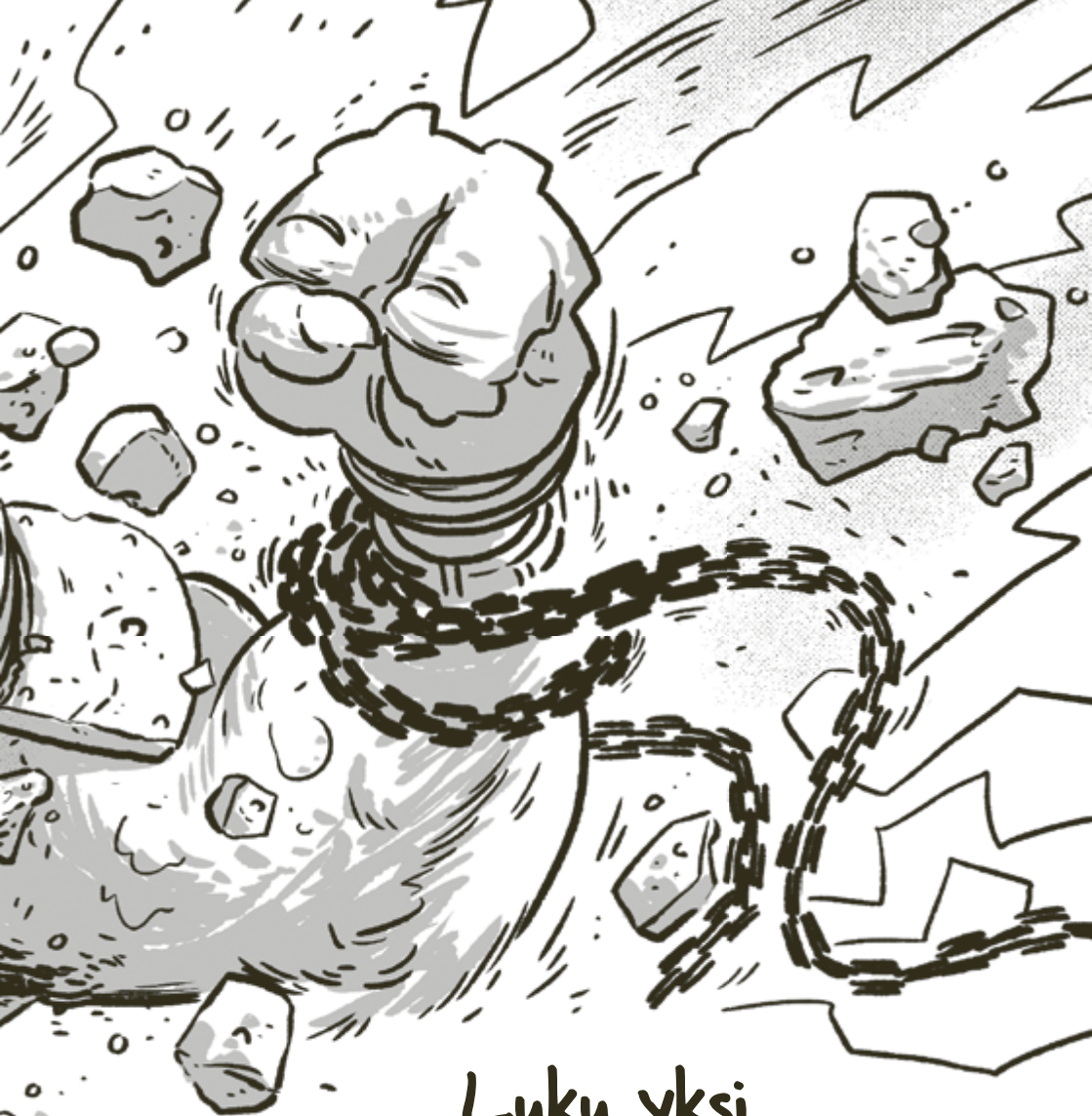
Te olette siistein ja kovin

tyttöjengi,

jonka tiedän!

D.H.

Luku yksi

Tuo tuossa olen mä.

En tuo jättiläisörkki.

Vaan tuo, joka on sen *alla*. Tuo tyttö yli-ison törmäilyauton kuskin paikalla. Legendaarinen sankarityttö, joka syödään näillä näppäimillä.

Mun nimi on June Del Toro, ja elämä oli hyvää niin kauan kuin sitä kesti.

Mut tunnettiin joskus siitä, että olin eka kuudesluokkalainen, joka pääsi *Parkerin Koulun Sanomien* oppilaspäätoimittajaksi.

Se oli tietenkin ennen hirviöiden tuloa... Nyt ei ole enää koulua tai koulun lehteä, eikä paljon muutakaan.

Nyt mut tunnetaan siitä, että olen seudun rohkein tyttö. (Se ei tosin vaadi paljon, koska mä olen seudun *ainoa* tyttö.)

Ai että todista se? No, mäjäyttelen vähän väliä pahoja otuksia, hyökkään zombilaumojen kimppuun ja teen pahoista hirviöistä jauhelihaa.

Ja kaiken huipuksi mä asun puumajassa kolmen kolmetoistavuotiaan pojan kanssa.

Niinpä. Aika karmea kohtalo.

Yleensä se on kyllä melko siistiä, koska ne pojat on mun parhaat ystävät koko maailmassa: Jack Sullivan, Quint Baker ja Dirk Savage.

Ja meillä on joukko hyvismonsterikavereita, jotka asuu pitseriassa puumajan vieressä. Suurimman osan ajasta me pidetään suuren luokan huulisynkkaskaboja, ajellaan ympäriinsä meidän maailmanlopun ajopelillä Mahti mamalla ja syödään kilpaa Nutella-leipiä.

Niin ja tietenkin taistellaan pahoja voimia vastaan. Ne on toisesta ulottuvuudesta ja yrittää vallata meidän maailman. Jep. Ja sitä tapahtuu koko ajan.

Elämä on ollut hyvää, kuten sanoin.

Mä olen nähnyt, tehnyt ja syönyt enemmän outoja juttuja kuin tyyliin yhdeksänkymmentäkaksi muuta mun ikäistä lasta.

Mutta ei tää täydellistä ole.

Mulla on ikävä mun vanhempia, mutta ei se niin haittaa, koska ne kuitenkin elossa ja tuolla jossain. Mulla on myös ikävä lööppien kirjoittamista koulun lehteen. Niin kuin: **KOULUN ORKESTERIN ESITYS PERUTTU – VANHEMMAT, OPPILAAT JA OPETTAJAT RIEMUITSEVAT.**

Ai mikä muu ei ole täydellistä?

Järkkypaha vallanhimoinen hirviö nimeltä Thrull kokoaa luurankoarmeijaa rakentamaan jotain Tornia. Se on osa Thrullin suunnitelmaa kutsua tänne itse pääpahis: Rezz'och Muinainen, Maailmojen tuhoaja.

Että joo...

Aika syvältä.

Mutta ei niin syvältä kuin JOUTUA JÄTTILÄIS-
OTUKSEN KITAAN, NIIN KUIN IHAN KOHTA KÄY!

Tässä on vielä pari sekunnin tuhannesosaa aikaa, ennen kuin mut hotkaistaan kokonaisena suuhun. Ehdin siis

SELITTÄÄ MITEN TÄHÄN PÄÄDYTTIIN!

SEITSEMÄN MINUUTTIA
AIKAISEMMIN

Antaa tulla.

Seisoin yksin keskellä vanhaa Päivänpaisteen rullaluistelurataa jännittyneenä, valppaana ja valmiina toimintaan.

Äkkiä...

VRUUUUM!

Ilman täytti moottorien ärjyntä. Se lähti tusinasta turmiobiilistä: viritetystä törmäilyautosta, johon mahtuu hirviö (ne on ihan kuin ryminäbiilit, mutta isompia).

Sitten mikrofoni alkoi kiertää. Quint karjui katsomossa megafoniin: *"AIKA ALOITTA TARPEETOMAN VAARALLINEN TESTI!"*

Jack ja Dirk seisoi Quintin vieressä eturivin paikoilla. Mä olin sen "tarpeettoman vaarallisen testin" koekaniini. Eikä siinä mitään, koko juttu oli mun oma idea. Sitä paitsi kaniinit on ihania.

Dirk ahmi kuivalihaa ja Jack seurasi tapahtumia tarpeettoman tehokkailla kiikareilla.

Jos mun pitäisi kirjoittaa tästä uutinen, otsikoksi tulisi: **HULIGAANIT VALTASIVAT PAIKALLISEN RULLALUISTELURADAN – URHEA KOEKANIINITYTTÖ KERTOO KAIKEN.**

Mietin juuri, että "koekaniinityttö" ei kuulostanut kovin siistiltä, kun ajatukseni keskeytti—

SKRIIIK!

Turmiobiilin renkaat. Sieltä rullaluisteluradan
reunoilta ne tuli.

Hirviöt.

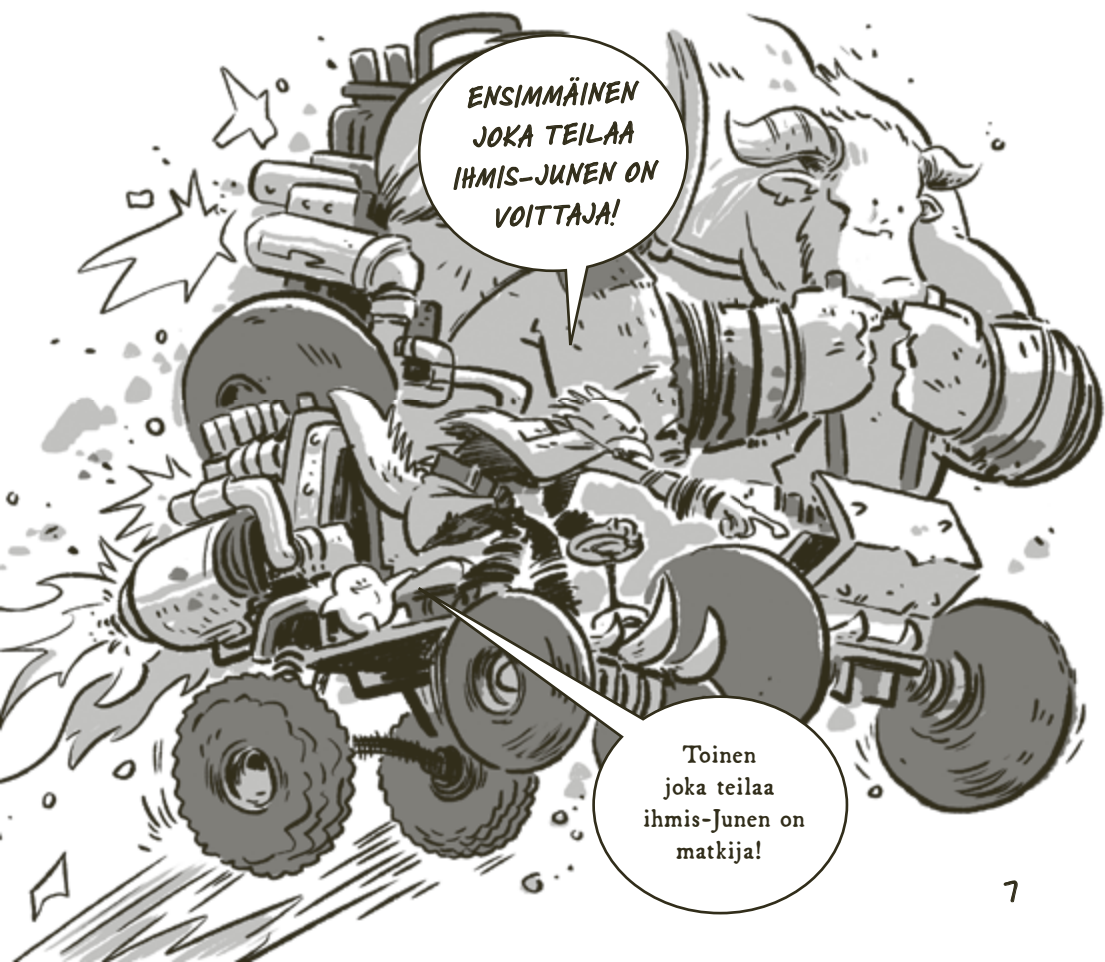
Tiedetään, kuulostaa pahalta.

Tää on kuitenkin vain puoliksi paha juttu.

Nää hirviöt on meidän *kavereita*. Se oli hyvä.

Mutta niille oli annettu ohjeet jyrätä mut. Se oli *paha*.

Terästäydyin. Mua päin ärjyi neljäkymmentä
turmiobiiliä kyydissään neljäkymmentä monstera...

Hirviöt töni ja mäiski toisiaan. Kaksi turmiobiiliä luisui sivuun ja yksi oli vähällä kaatua katolleen.

Mä seisoin paikallani ja odotin. Sydän takoi rinnassa kuin kone.

Fern oli päässyt lähimmäs mua, joten Skaelka JYRÄSI sitä päin. Fern kiljui, kun sen turmiobiili lähti liiraamaan sivuun. Skaelka hekotti. ”Nyt minä olen johdossa!” se sanoi ja päästeli mua kohti.

”JIIHAA!” Pallero kiljui Skaelkan vieressä pelkääjän paikalla. Pallero on liian pieni ajamaan itse, muttei halunnut jäädä paitsi hauskanpidosta.

- Pallero -

Näyttää muovailuvahapallolta.

Tämä on vielä hauskeempaa kuin silloin, kun sain olla pingispallo Jackin ja Dirkin ultimaattisessa pingiksen mestaruussarjassa!

Huippusöpö.

Asuu Joe's Pizzan pepperonilootassa.

”Antaa tulla”, mutisin ajokkien lähestyessä lähestymistään. ”ANTAA TULLA VAAN.”

”June!” Quint karjui. ”Vedä starttinarusta. Repusta!”
Ehei, mä ajattelin. En vielä.

”June!” Jack huusi ja kuulosti vähän hätääntyneeltä. ”Jos sä yrität elvistellä, niin LOPETA! MÄ olen se elvis. Mähän se aina elvistelen... enkä mä edes ole kovin hyvä siinä!”

Katsoin hetken Jackia silmiin. Se näytti olevan aikeissa säännätä apuun. Pudistin pikaisesti päätä.

Ei vielä.

Tämä toimisi. Olin satavarma.

Tusina hirviötä kiiti kohti. Näin miten Skaelkan kirves kiilteli sen olalla. Kohta tuntisin hirviön hengityksen poltteen mun iholla. Quint oli ihan kauhuissaan katsomossa. ”JUNE! TÄMÄ EI NYT MENE SUUNNITELMAN MUKAAN!”

Mä en vieläkään liikkunut.

Ei tän ollut *tarkoitukseen* mennä ”suunnitelman mukaan”.

Syy on tämä: meidän pitää peitota Thrull ja pysäyttää Torni. Muuten meidän ulottuvuus joutuu äärimmäisen pahuuden kynsiin.

Ja se voi onnistua vain, jos unohdetaan tuttu ja turvallinen ja hypätään tuntemattomaan.

Ja olen ihan saletti, että tuntemattomassa kaikki ei suju ”suunnitelman mukaan”.

Niinpä meidän täytyy olla valmiita improvisoimaan.

Valmiina kohtaamaan jotakin odottamatonta.

Siksi odotin viimeiseen hetkeen asti.

Skaelka oli melkein mun kimpussa. Skaelka on mun kaveri, joo, mutta se on myös verenheimoinen soturi eikä *taatusti* halua hävitä kisaa mun takia.

En silti hievahtanutkaan.

Kaikki tuntui tapahtuvan hidastettuna. Näin Dirkin katsomossa. Se oli unohtanut kuivalihan mässytyksen ja katseli huulet tiukkana viivana. Turre istui vieressä tassut silmillä. Jackin suu roikkui auki, ja se sanoi samaan aikaan kuin minä...

”Nyt!”

Maailman viimeisistä
tyypeistä ehdottomasti fiksuin,
suosikkihahmo June Del Toro
kamppailee maailmanlopun vaaroja
vastaan ikiomassa kirjassaan!

Taistelussa hirviöitä
vastaan on juuri tapahtunut uusi,
hurja käänne, kun June joutuu eroon
kavereistaan. Vauhdikkaalla matkalla
takaisin kotiin hän kohtaa yllättäviä
uusia ystäviä, kiperiä tilanteita ja
kosolti toimintaa!

Kannen suunnittelu: Jim Hoover

Kannen kuva: © Douglas Holgate, 2020

9 789510 473214

www.wsoy.fi

N84.2

ISBN 978-951-0-47321-4